

РЕШЕНИЕ

№ 897

гр. Пловдив , 25.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на петнадесети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Иван Г. Бекяров

при участието на секретаря Елена Анг. Апостолова
като разгледа докладваното от Иван Г. Бекяров Административно
наказателно дело № 20215330201482 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по депозирана жалба срещу наказателно постановление (НП) № 3414/2020 г. от 21.01.2021 г., издадено от И. Д. ** на отдел „Митническо разузнаване и разследване Тракийска“ в ГД „Митническо разузнаване и разследване“, ЦМУ, Агенция „Митници“, с което на Е. Н. В. с ЕГН ** на основание чл. 123в, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/ му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. за нарушение на чл. 99а, ал. 1 от ЗАДС и са отнети стоките, предмет на нарушението в полза на държавата на основание чл. 124, ал. 1 от ЗАДС.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на постановлението. Възраженията са за липсата на възлагане на куриерска услуга от жалбоподателя, липса на данни като получател на пратката и разписка за получаването ѝ. При възприемане на обратното твърди пратката да е получена на територията на Федерална република Германия от доставчика „Габиели“, възможността на последния да откаже доставката, предвид информацията за съдържанието ѝ предвид придружаващата я фактура. При тези положения третира пратката като лична услуга и за лична консумация. В съдебно заседание се излагат същите аргументи като от жалбата. Жалбоподателят моли да бъде отменено наказателното постановление.

Въззиваемата страна, чрез своя процесуалния представител, счита подадената жалба за неоснователна. Излага съображения за законосъобразното провеждане на производството и липсата на процесуални нарушения и правилно прилагане на материалния закон. Счита, че нарушението е доказано по безспорен начин, а размера

на наказанието правилно определен. Моли НП да бъде потвърдено като правилно.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира и приема за установено следното:

Жалбата се явява процесуално допустима, доколкото е подадена в предвидения в чл. 59 ал. 2 от ЗАНН срок, от легитимирана страна, срещу акт, подлежащ на обжалване.

Разгледана по същество се явява неоснователна предвид направените възражения в нея, поради следните съображения:

От фактическа страна съдът установи следното:

На 26.08.2020 г. в отдел „МРР – Тракийска“ при ГД „МРР“ била получена оперативна информация за нарушаване на митническото законодателство. Затова с Разпореждане на **а на същия отдел служители на Агенция „Митници“, сред които и В.П. на длъжност „**“, посетили обект на дружеството за извършване на куриерски услуги „Габиели БГ“ ООД, находящ се в гр. Пловдив, **. Служителите изчаквали пред офиса на куриера. От него излязло лице, което носило в себе си опакован пакет, когато служителите пристъпили към проверката му. Установили, че това е жалбоподателят Е.В.. Легитимирали се и изисквали да предостави за проверка носения от него колет (кашон) и за установяване на съдържанието му. Върху него била залепена товарителница № 943743 – GASIELI, а като получател на стоките била обявена Е.К.. Отворили го и в него открили 5 броя дървени кутии и 1 брой картонена кутия. Всичките те били с фабрични опаковки и облепени с чужди (немски) акцизни бандероли. Проверката продължила в офис на ТД „Тракийска“ гр. Пловдив на бул. „Кукленско шосе“ № 32, сграда № 2, стая 201 заедно със стоките и жалбоподателя. При обстояния преглед на опаковките и съдържанието им установили следните акцизни стоки в потребителски опаковки, без върху тях да има поставени български акцизни бандероли, а само с чуждите: пури марка „meine40er brasil“ една кутия с 50 на брой пури, пури марка „meine40er Sumatra“ една кутия с 50 на брой пури, пури марка „PORFINA“ една кутия с 50 на брой пури, пурети марка „meine slim brasil“ две кутии 50 броя пурети, тютюн за лула, марка „BARSDORF BESTER“ – една опаковка 0,160 кг. За констатираното бил съставен протокол за извършена проверка № 1718/26.08.2020 г., в който акцизните стоки били описани и иззети.

По време на проверката служители на агенцията снели обяснения от приносителя на пратката и от ** на куриера – А.К.. Последният заявил, че пратката с товарителница № 943743 с получател ID 26090 на името на Е.К. е пристигнала в депо Пловдив на „Габиели БГ“ ООД на 19.08.2020 г., като описание на стоките в пратката не е дадено. На 26.08.2020 г. пратката била предадена на мъж, който е представил клиентски номер, който е и заплатил таксата от 5,90 лв. Според обясненията на жалбоподателя, същият е поръчал от „E bay“ няколко опаковки пури, пурети и тютюн за лула, като пратката е трябвало да се достави от „Габиели“ офис Пловдив. Заявил, че стоките са за лично ползване.

С писмо рег. индекс № 32-16261/18.01.2021 г. на ТД „Тракийска“ дължимият акция за стоките е определен в общ размер на 78,32 лв.

Предвид установеното с покана с рег. № 32-284842/30.09.2020 г. и след проведен телефонен разговор на предоставения от жалбоподателя телефонен номер ***** той бил уведомен, че следва да се яви на 15.10.2020 г. в ТД „Тракийска“ за съставяне на

акт за установяване на административно нарушение (АУАН).

Във връзка с установеното бил съставен АУАН с № 2173/15.10.2020 г., с който е прието, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл. 99а, ал. 1 от ЗАДС и на основание чл. 41 от ЗАНН били задържани стоките от пратката. Актът е съставен в присъствието на двама свидетели и жалбоподателя, който не е посочил възражения или допълнителни обяснения в самия акт.

Въз основана посочения АУАН е издадено обжалваното НП, с което му била наложена на основание чл. 123в, ал. 1 от ЗАДС глоба в размер на 1000 лв. за нарушение на същата разпоредба, а стоките предмет на нарушението са отнети е полза на Държавата.

Така описаната и възприета от съда фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от показанията на разпитания в хода на съдебното следствие свидетел В.П. – актосъставител, както и от прочетените и приети по делото писмените доказателства – АУАН, писмо рег. индекс № 32-16261/18.01.2021 г. на ТД „Тракийска“, 2 броя справки за задължения към митническата администрация, 2 броя писмени възражения, протокол за извършена проверка № 1718/26.08.2020 г., ведно с опис на изетите акцизни стоки, фактура на чуждестранен език, писмени обяснения на жалбоподателя, писмени обяснения на ** на куриера, приемо-предавателен протокол от 08.09.2020 г., складова разписка № 4900559628/08.09.2020 г., покана за явяване за съставяне на АУАН, протокол за извършена проверка № 2076/13.10.2020 г.

Съдът прецени показанията на актосъставителя като достоверни, непротиворечиви и логични. Те се подкрепят от останалите събрани доказателства, в това число писмените обяснения на жалбоподателя и ** на доставчика на куриерска услуга, за това, че един мъж е взел пратката, че лично жалбоподателят е поръчал по интернет пури, пурети и тютюн за лула. Подкрепят се и от протокола за извършена проверка и опис към него, в които са установени както лицето, носило колета, така и съдържанието на същия. Затова именно и съдът възприел фактическата обстановка, отразена в постановлението и акта.

Връчването на НП не се оспорва от жалбоподателя и въззиваемата страна, а и се установява от приложеното известие за доставяне, че е получено от наказаното лице на 18.02.2021 г.

От правна страна съдът намери следното:

С оглед изложеното, съдът след запознаване с приложените по дело АУАН и НП намира, че съставеният АУАН и обжалваното НП отговарят на формалните изисквания на ЗАНН за съдържание.

В хода на административно наказателното производство при съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на административнонаказателното производство по налагане на наказание на жалбоподателя, нито са ограничени правата му. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 43 от ЗАНН и не създава неяснота относно нарушението, която да ограничава право на защита на жалбоподателя, като съдържа подробно описание на обстоятелствата на нарушението, от значение за съставомерността му и за параметрите на вмененото нарушение, нито е ограничено правото му по чл. 44 от ЗАНН в тридневен срок от съставяне на акта да направи и писмени възражения по него. Още към момента на връчване на АУАН жалбоподателят

е могъл да направи своите възражения. Преди съставянето на акта са снети обяснения от наказаното лице, което е отразено и в самия АУАН и НП. Към момента на установяване на нарушението нарушителят е бил известен и е редовно уведомен съгласно представената и приета покана за явяването му за съставяне на АУАН и съставения протокол за проведения с него телефонен разговор. Съставеният акт е в негово присъствие, който му е бил връчен лично и му е била дадена възможност да се запознае с него и да направи възражения както в самия акт, така и в 3-дневен срок след връчването, от което се възползвал. Актът е съставен в присъствието на двама свидетели.

Постановлението е издадено от компетентен орган в кръга на неговата компетентност, в предвидената от закона форма, при спазване на материалноправните и процесуални разпоредби и е съобразено с целта на закона. Спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл. 57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

Нарушението е описано надлежно в НП от фактическа страна, като административнонаказващият орган е посочил ясно и подробно в обстоятелствената част всичките му индивидуализиращи белези (време, място, авторство и обстоятелства, при които е извършено). Затова не може да се приеме, че е засегнато правото на защита на нарушителя и последният е имал пълната възможност да разбере за какво точно е ангажирана отговорността му – за нарушаване на митническото законодателство и в частност забраната чрез пощенски или куриерски услуги да се осъществява пренос на акцизни стоки.

От правна страна съдът намира следното:

На базата на всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, съдът е на становище, че неправилно актосъставителят и наказващият орган са ангажирали административнонаказвателната отговорност на жалбоподателя за нарушаване на чл. 99а, ал 1 от ЗАДС.

Нормата на посочената разпоредба гласи, че ползването на пощенски услуги за изпращане или получаване на акцизни стоки и отпадъци от тютюн е забранено. Забраната не се отнася за акцизни стоки с платен, начислен или обезпечен акциз, акцизни стоки с бандерол, когато такъв е задължителен, както и за отпадъци от тютюн, изпращани между търговци във връзка с тяхната обичайна дейност.

В случая не са налице изключенията от второто изречение на разпоредбата, доколкото случая не касае изпращани между търговци акцизни стоки във връзката с тяхната обичайна дейност, доколкото получателят е физическо лице и сам е заявил, че стоките са за лична употреба. От друга страна самата норма забранява изрично изпращането и получаването на акцизни стоки чрез пощенска услуга. Такава е и куриерската услуга съгласно чл. 3, ал. 1, т. 4 от Закона за пощенските услуги. Налице е и изрично получаване на пратката. В случая безспорно се установи, че на 26.08.2020 г. жалбоподателят Е.В. е получил куриерска пратка от офис на „Габиели БГ“ ООД в гр. Пловдив, за което е заплатил такса и фактическата власт върху нея му е била предадена. Именно в това се състои и получаването на пратка по смисъла на закона – предаване от оператор на пощенска услуга на фактическата власт върху пратка на лице, което се легитимира като получател. В конкретния случай е ирелевантно кое е лицето, отбелязано като адресат на пратката, доколкото това може да бъде и всяко

произволно лице. Същественото е кой фактически е получил пратката, а това именно е жалбоподателят.

Установява се и безспорно, че нейното съдържание е с акцизни стоки – пури, пурети и тютюн за лула, с чужд акцизен бандерол, без поставен български такъв и без такъв да е заплащен от жалбоподателя на българските власти. Същите са подробно описани в протокола за проверката и описа към същия. Следователно след преценка на събраните доказателства от обективна страна се установяват всички признаци от фактическия състав на вмененото нарушение.

Като неоснователни се приеха възраженията на жалбоподателя. Не са необходими данните, които той посочва, за да бъде установено, че той именно е лицето, което е получило пратката. Той е установеното лице от органите на администрацията, което е държало пратката, и както вече се спомена, той лично е поръчал стоките. Не могат да повлияят върху крайния извод и възраженията му за ангажиране на отговорност на куриера. Първо, това е изцяло в прерогатив на служителите от съответната администрация. После, това не изключва неговата отговорност, след като е приел пратката. Затова и без значение е, къде е била първоначално доставена, а именно до офис на куриера в Гремания.

От субективна страна се установява нарушението да е извършено при пряк умисъл, доколкото нарушителят е съзнавал, че получаването на акцизна стока без бандерол на Република България има общественоопасен характер, могат да настъпят вредни последици за държавата и се нарушават защитаваните обществени отношения, предвиждал е, че с извършването му ще се осъществят тези общественоопасни последици и е целял тяхното настъпване като я е приел.

За наказанието:

Правилно описаното нарушение е съотнесено към съответстващата му санкционна разпоредба по чл. 123в, ал. 1 от ЗАДС, която предвижда, че лице, което наруши разпоредбите на чл. 99а, ал. 1, се наказва с глоба за физическите лица в двойния размер на акциза, но не по-малко от 1000 лв., или с имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци в двойния размер на акциза, но не по-малко от 2000 лв. Следва да се отбележи, че административнонаказващият орган правилно е посочил санкционната разпоредба, така че основанийето за налагане на санкцията е ясно и разбираемо, посочено по недвусмислен начин и не се нарушават правата на жалбоподателя.

Така определено наказанието съответства на критериите за оразмеряване на административната санкция по чл. 27 от ЗАНН, основният сред които е тежестта на нарушението, и отговаря на целите по чл. 12 от ЗАНН. Дължимият акциз е определен на 78,32 лв. и при това положение, санкцията която следва да се наложи е не по-малко от 1000 лв., тъй като двойният размер на акциза е 156,64 лв., а това е под определената минимална границата на санкцията.

Съдът намира, че не са налице основания за прилагане разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН по отношение нарушението, т.е. не е налице „маловажен случай” на административно нарушение.

Съобразно разясненията, дадени с Тълкувателно решение № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС, съдът трябва в пълнота да изследва релевантните за изхода на спора факти, като това включва и преценка за наличието, респективно отсъствието на такива

обстоятелства, дефиниращи случая като „маловажен“. Преценката на административнонаказващият орган за „маловажност“ се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол.

Съгласно чл. 93, т. 9 от НК „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление /в конкретния случай административно нарушение/, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици, или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Тази разпоредба е приложима и в процеса, развиващ се по реда на ЗАНН, съобразно изричната препращаща норма на чл. 11 от ЗАНН.

В настоящия случай се касае за формално нарушение, поради което факторът липса на вредни последици не може да бъде взет предвид при преценката за маловажност на случая. Самото деяние не разкрива и други смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Напротив, деянието на нарушителя разкрива типичните особености на нарушения от същия вид. Нещо повече, размерът на дължимия акциз не може да бъде определен като толкова нисък, че са обуслови приложението на чл. 28 от ЗАНН. освен това той не е единственото обстоятелство, което следва да се съобразява. В случая се установява, че върху пратката няма описание на съдържанието ѝ, било е посочено друго лице като получател, въпреки че жалбоподателят лично е посочил, че той си е поръчал стоките и са за негова лична употреба. Следователно тук се касае за едно целенасочено законосъобразно поведение, чиято единствена цел е била да бъде избегнато установяването на нарушение, което отново съгласно неговите обяснения, му е бил известно.

С оглед на изложеното съдът приема, че не са налице основанията за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, което по правните си последици представлява освобождаване на нарушителя от административнонаказателна отговорност.

Правилно на основание чл. 124, ал. 1 от ЗАДС са отнети вещите, които са били предмет на нарушение по чл. 123в, ал. 1 от ЗАДС, каквато е изричната разпоредба за закона. Затова и постановлението следва да се потвърди и в тази част.

По разноските:

С оглед изхода на спора на основание чл. 63, ал. 5 вр. ал. 3 от ЗАНН въззиваемата страна има правно на разноски в настоящото производство за представителство от юрисконсулт. Такава претенция е своевременно направена от процесуалния □ представител. С оглед фактическата и правна сложност на делото и оказаната професионална помощ, следва разноски да бъдат присъдени в минимален размер съобразно нормата на чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 80 лева.

Поради изложеното наказателното постановление е обосновано и законосъобразно, определеното наказание е справедливо и затова следва да бъде потвърдено изцяло.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 3414/2020 г. от 21.01.2021 г., издадено от И. Д. ** на отдел „Митническо разузнаване и разследване Тракийска“ в ГД „Митническо разузнаване и разследване“, ЦМУ, Агенция „Митници“, с което на Е. Н. В. с ЕГН ** на основание чл. 123в, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/ му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. за нарушение на чл. 99а, ал. 1 от ЗАДС и са отнети стоките, предмет на нарушението в полза на държавата на основание чл. 124, ал. 1 от ЗАДС.

ОСЪЖДА ЕВ. Н. В. с ЕГН ** да заплати на Агенция „Митници“ сумата от 80 лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, че същото е изготвено и обявено, пред Административен съд Пловдив, на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____